

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผลจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ซึ่งการเพิ่มจำนวนประชากรในเขตเมืองมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ขยายไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ ก่อให้เกิดสถานะการแข่งขันนำมาซึ่งความเครียด ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อประชาชนทั้งในด้านสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิต

ความเครียดจากการทำงาน และการดำรงชีวิตที่เร่งรีบในปัจจุบัน ส่งผลให้คนส่วนใหญ่หาทางผ่อนคลายความตึงเครียดด้วยวิธีต่าง ๆ และมีคนจำนวนไม่น้อยมักเลือกใช้บริการจากสถานบันเทิงเพราะเป็นวิธีที่สะดวก หาใช้บริการได้ง่าย โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ที่มีความเจริญทางธุรกิจหรือเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว

โดยสถานบันเทิงมักแสวงหากลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในการแข่งขัน จูงใจให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการ หรือสร้างความประทับใจและกลับมาใช้บริการอีกในคราวต่อไป ส่วนใหญ่มักจะใช้ดนตรีและเสียงเพลงเป็นเครื่องดึงดูดลูกค้าที่ต้องการผ่อนคลายความตึงเครียด ลูกค้าจะนิยมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับแนวเพลงที่เปิดให้บริการเช่น เพลงเพื่อชีวิต คลาสสิก สตริง เค้นท์ เป็นต้น

หากสถานบันเทิงประสบความสำเร็จเป็นที่นิยม ลูกค้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่องแน่นอนว่าสามารถสร้างผลตอบแทนเป็นที่น่าพอใจให้กับเจ้าของกิจการได้อย่างมาก ดังนั้นจึงมักมีสถานบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลายมาให้เราได้เลือกกัน อาทิเช่น ผับ ดิสโกเธค เป็นต้น แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าแม้การดำเนินกิจการของสถานบันเทิงจะให้ผลตอบแทนสูง แต่ก็มีสถานบันเทิงจำนวนมากที่ต้องปิดกิจการลง ทั้งที่เพิ่งเริ่มเปิดให้บริการได้ไม่นาน มีเพียงไม่กี่แห่งเท่านั้นที่ประสบความสำเร็จมีชื่อเสียงผู้คนรู้จักและเป็นที่นิยมในหมู่นักเที่ยว

สาเหตุส่วนหนึ่งที่ทำให้สถานบันเทิงเหล่านั้นต้องปิดกิจการลง เนื่องจากการขัดต่อระเบียบข้อบังคับของหน่วยงานรัฐ อันเนื่องมาจากความดังของเสียงเพลงในสถานบันเทิงที่มักใช้ระดับเสียงที่สูงเกินมาตรฐานกำหนด ส่งผลให้รบกวนต่อผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง และมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับเสียงที่เปิดดังของสถานบันเทิงเป็นประจำ เช่น เขตเทศบาลนครหาดใหญ่ (2550) มีสถิติเกี่ยวกับผู้ร้องเรียนปัญหาเรื่องเสียงรบกวนจากสถานบันเทิง จำนวน 13 แห่ง และจากสถิติการ

ร้องเรียนในแต่ละปีไม่มีที่ท่าว่าจะลดลง มีการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบสิ่งแวดล้อมในสถานบันเทิงพบว่าโดยทั่วไปสถานบันเทิงต่าง ๆ มักจะเปิดเสียงที่ระดับ 95 - 130 เดซิเบล (เอ) ขึ้นอยู่กับแนวเพลงที่นิยมในหมู่นักเที่ยวว่าจะเป็นแนวใด ซึ่งแต่ละสถานที่ที่เปิดแต่ละแนวเพลงก็จะมีนักเที่ยวเข้าไปใช้บริการไม่เท่ากัน กล่าวคือแนวเพลง Dance มักมีผู้เข้าไปใช้บริการมากกว่าแนวอื่นและจะเปิดเสียงในระดับที่ดังสนั่นมากที่สุด การเปิดเสียงเพลงในช่วงเริ่มเปิดบริการจะมีระดับเสียงค่อนข้างเบาประมาณ 90 เดซิเบล (เอ) หลังจากนั้นจะเริ่มปรับขึ้นเรื่อย ๆ จนถึง 130 เดซิเบล (เอ) จนปิดให้บริการ และให้การเปิดเพลงในช่วงวันหยุดจะมีระดับเสียงที่ดังมากกว่าวันธรรมดา เนื่องจากในวันหยุดจะมีผู้ใช้บริการมากกว่า (ประภัสสร จันทร์ปรีชา และคณะ 2547)

จากสาเหตุดังกล่าว ทำให้หน่วยงานของรัฐต้องออกตรวจวัดระดับเสียงที่มีการร้องเรียนอยู่เสมอ เพื่อพยายามปกป้องคุ้มครองนักท่องเที่ยวที่เข้าไปใช้บริการ และประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง เพราะการที่ได้รับเสียงที่ดังเกินไปจะทำให้ระบบโสตประสาทการได้ยินของผู้ที่สัมผัสเสียงดังเป็นเวลานานลดประสิทธิภาพลง ในที่สุดอาจทำให้สูญเสียการได้ยิน แต่หน่วยงานของรัฐยังไม่สามารถควบคุมให้สถานบันเทิงเปิดเสียงในระดับเดียวกับที่กฎหมายกำหนดได้ เหตุเพราะความเข้าใจของผู้ประกอบการว่าการเปิดเสียงเพลงที่ดังมาก ๆ จะเป็นที่ถูกใจของผู้ใช้บริการ และหากเปิดเพลงตามมาตรฐานกำหนดจะทำให้นักท่องเที่ยวเข้าไปใช้บริการน้อยลง ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ยังไม่มีสิ่งใดเป็นเครื่องยืนยัน หรือบ่งบอกได้ว่าเสียงเพลงที่ดังมาก ๆ จะเป็นที่ยื่นชอบของนักท่องเที่ยวคำถามดังกล่าวยังต้องการคำตอบ แท้จริงแล้วระดับเสียงใดที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจมากที่สุด

จากการสำรวจสถานบันเทิงประเภทดิสโกเธคนับเป็นสถานบันเทิงประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ใช้บริการมีตั้งแต่กลุ่มวัยรุ่นไปจนถึงคนวัยทำงาน และเป็นสถานบันเทิงที่ส่วนใหญ่จะเปิดเพลงดังเกินมาตรฐานกำหนด เพราะเพลงที่เปิดโดยมากมักเป็นเพลงที่มีจังหวะเร็ว เร้าใจ เชิญชวนให้นักเที่ยวที่ต้องการปลดปล่อยอารมณ์ ออกมาโยกย้ายส่ายเอวเต้นรำ

ตามกฎหมายกำหนดสถานประกอบการประเภทเต้นรำ หรือดิสโกเธคต้องเปิดเพลงที่ความดังไม่เกิน 90 เดซิเบล (เอ) ต่อ 8 ชั่วโมง ซึ่งตามปกตินักเที่ยวใช้บริการเพียงไม่กี่ชั่วโมงในหนึ่งวันเท่านั้น ทำให้เกิดคำถามว่า หากดิสโกเธคเปิดเพลงดังเกินกว่า 90 เดซิเบล (เอ) นักเที่ยวสามารถสัมผัสเสียงในดิสโกเธคนานไม่เกินกี่ชั่วโมง หรือยังมีปัจจัยใดบ้างที่ทำให้นักเที่ยวเลือกใช้บริการดิสโกเธค

สิ่งที่จะทำให้สถานบันเทิงสามารถดำเนินกิจการได้อย่างต่อเนื่องยาวนานโดยไม่มีผลกระทบต่อนักเที่ยวนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากหากผู้ประกอบการมีข้อมูลหรือผลการศึกษาวิจัยที่เสมือนเป็นเข็มทิศชี้แนะแนวทาง เป็นคู่มือในการประกอบการที่ถูกต้อง เพื่อเป็น

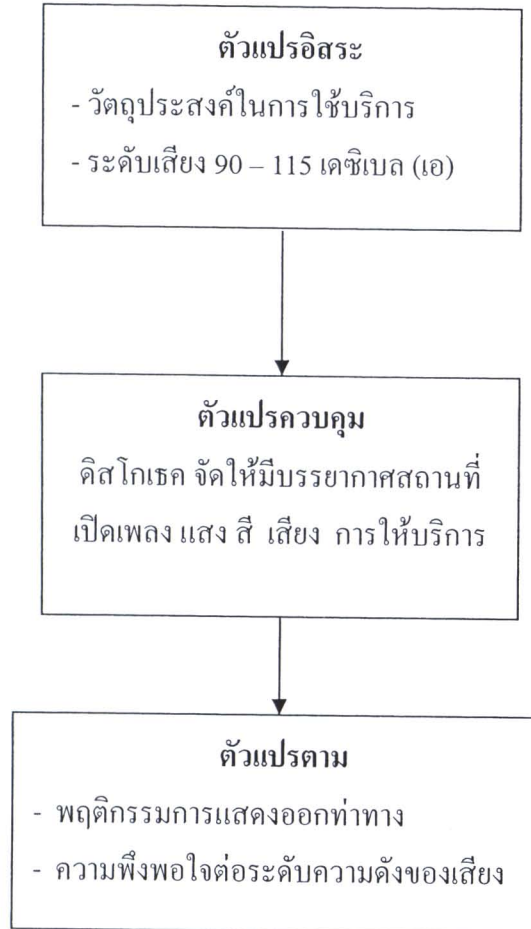
แนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการในสถานบันเทิงต่อไป ไม่ขัดต่อกฎระเบียบ ข้อบังคับที่มีการใช้ควบคุมในสถานบันเทิง เป็นการหลีกเลี่ยงการกระทำผิดกฎระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม และเป็นประโยชน์ต่อผู้ทำหน้าที่ควบคุมกฎระเบียบ เนื่องจากจะช่วยลดปัญหาการใช้เสียงที่ดังเกินมาตรฐานลงไปได้ ในขณะเดียวกันยังคงเป็นที่ชื่นชอบของนักเที่ยว เพราะทำให้สถานบันเทิงต่าง ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของนักเที่ยวได้อย่างตรงจุด

ดังนั้นจึงมีการศึกษาปัญหานี้ เพื่อต้องการทราบถึงความต้องการของนักเที่ยวว่ามีสิ่งใดบ้างที่จะจูงใจให้นักเที่ยวมาใช้บริการ ระยะเวลาที่นักเที่ยวส่วนใหญ่ใช้บริการในดิสโกเธคและระดับเสียงที่สร้างความพึงพอใจแก่นักเที่ยว

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการดิสโกเธคของนักเที่ยว
- 2.2 เพื่อหาระยะเวลาสัมผัสเสียงของนักเที่ยวในดิสโกเธค
- 2.3 เพื่อศึกษาระดับเสียงเพลงที่สร้างความพึงพอใจแก่นักเที่ยว

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตการวิจัย

4.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือผู้ที่นิยมใช้บริการดิสโกเธคเป็นประจำ โดยความถี่ในการใช้บริการอย่างน้อย 2 ครั้งต่อหนึ่งเดือน แต่ละท่านมีความแตกต่างกัน เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง 157 คน

4.2 เพลงที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 1 เพลง คือเพลงเลือกทำไม ของศิลปิน DAJIM โดยเปิดเพลงในระดับเสียงที่ต่างกันคือ 100, 105, 90, 110, 95 และ 115 เดซิเบล(เอ) จำนวน 6 ครั้ง

4.3 ดิสโกเธค จำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีลักษณะเป็นดิสโกเธค เป็นสถานที่ที่คนรู้จักมีชื่อเสียงและนิยมมาใช้บริการเป็นจำนวนมาก โดยควบคุมให้มีแสง สี อุนหภูมิ การให้บริการ บรรยากาศสถานที่ เหมือนกับการเปิดให้บริการปกติทุกอย่าง

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

5.1 มีข้อจำกัดในเรื่องของช่วงเวลาทำการเก็บข้อมูล เนื่องจากเจ้าของสถานบันเทิงต้องเปิดให้บริการตามปกติเวลา 21.00 น. และเป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เริ่มมาใช้บริการ ดังนั้นช่วงเวลาที่ทำการเก็บข้อมูลจึงเป็นเวลา 19.30 น. – 21.00 น. และต้องทำการเก็บข้อมูลให้เสร็จภายในเวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที อาจส่งผลให้สภาวะอารมณ์ ความพร้อมของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมเก็บข้อมูลไม่เหมือนเวลาปกติที่เคยใช้บริการ

5.2 เนื่องจากคิสโกเชคที่ทำการสำรวจอยู่ในระหว่างการปรับปรุงเครื่องเสียง ทำให้มีขีดจำกัดในการเปิดระดับเสียง ซึ่งดังได้ไม่เกิน 115 เดซิเบล(เอ) ทำให้เราไม่สามารถทำการสำรวจได้ว่าหากมีการเปิดเสียงที่ดังมากกว่านี้จะส่งผลให้นักเที่ยวมีปฏิกิริยาเช่นไร

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 ระดับเสียงเพลง หมายถึง ความดังของเสียง ที่มีความถี่เสียงที่ต่างกัน หน่วยเป็น เดซิเบล (เอ)

6.2 ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติ ภาวะภายในของบุคคลแต่ละคน โดยมีความหมายว่า สมใจ ชอบใจ การบรรลุในสิ่งที่ต้องการ เป็นความสุข สามารถลดความตึงเครียดเมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนอง

6.3 ดิสโกเชค หมายถึงสถานบันเทิงที่มักเปิดแนวเพลงจังหวะเร็วเร้าใจ สนุกสนานทำให้รู้สึกอยากเต้นรำ และได้รับอนุญาตให้มีการเปิดบริการอย่างถูกต้องตามกฎหมาย จัดตั้งขึ้นเพื่อหวังประโยชน์ในทางการค้า โดยให้บริการด้านความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ เช่นเป็นสถานที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอื่นจำหน่าย และมีการจัดตกแต่งบรรยากาศร้าน ดนตรี แสง สี เสียง สถานเต้นรำไว้บริการ

6.4 นักเที่ยว คือบุคคลที่นิยมใช้บริการสถานบันเทิงต่าง ๆ ในยามว่างเป็นประจำ เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด โดยใช้บริการอย่างน้อย 2 ครั้งต่อเดือน

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ทำให้ทราบระดับเสียงเพลงที่เหมาะสม ปลอดภัยสำหรับนักเที่ยว โดยยังสามารถสร้างความพอใจขึ้นชอบในการใช้บริการได้อีก

7.2 ประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการหรือผู้ที่สนใจนำไปปรับใช้เพื่อบริการนักเที่ยวให้เกิดความพึงพอใจสูงสุด

7.3 ทราบระยะเวลาที่นักเที่ยวได้สัมผัสเสียงในดิสโกเธค

7.4 ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นผลพลอยได้จากการสำรวจครั้งนี้ เช่น ปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากระดับเสียง ที่มีส่วนทำให้นักเที่ยวพึงพอใจ